

JUDECĂTORIA CLUJ-NAPOCA
CIVIL

Dosar nr. 4258/211/2017

Operator de date cu caracter personal 3185

SENTINTA CIVILĂ Nr. 3000/2018
Ședința publică de la 23 aprilie 2018
Completul de judecată constituit din:
PREȘEDINTE: **CODRUTA CATARANCIUC**
GREFIER : MARIA MARIN

S-a luat în dezbateri amânarea pronunțării asupra cauzei civile privind pe reclamantul BORS-UIFALEAN SIMION TOADER, în contradictoriu cu pârâții INSPECTORATUL DE POLITIE JUDETEAN CLUJ, INSPECTORATUL GENERAL AL POLITIEI ROMANE, STATUL ROMAN prin MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE și MINISTERUL AFACERILOR INTERNE, având ca obiect - acțiune în răspundere delictuală.

Mersul dezbaterilor și susținerile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de amânare a pronunțării din data de 11 aprilie 2018 care face parte integrantă din prezenta sentința.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei civile de față, instanța constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței în data de 01.03.2017, reclamantul Borș Uifălean Simion Toader a solicitat, în contradictoriu cu pârâții **Inspectoratul de Poliție Județean Cluj, Inspectoratul General al Poliției Române, Statul Român- prin Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Afacerilor Interne**, obligarea acestora din urmă, în solidar, la plata daunelor morale în cuantum de 90.000 lei și a dobânzii legale de la data introducerii acțiunii și până la achitarea integrală a sumei pretinse. Cu cheltuieli de judecată.

În motivare, reclamantul a arătat că a fost arestat preventiv în perioada 17.04.2014-16.10.2014, fiind încarcerat la Centrul de Reținer și Arest Preventiv din cadrul Inspectoratului de Poliție Cluj. În perioada 16.04.2014-23.04.2014 a fost repartizat pe secția B, camera 4, iar ulterior a fost mutat pe secția A, în camera nr.5. Conform susținerilor reclamantului, gardienii aveau înclinații mafioate, exercitând presiuni asupra sa pe întreaga perioadă a detenției, iar camera în care a stat avea dimensiunea de 2m/1m, era întunecată, luminată doar de un neon montat deasupra ușii, pe exterior. Pereții încăperii erau murdari cu materii fecale, iar celula nu avea grup sanitar. Spațiul destinat plimbării zilnice era constituit de boxe de 6m/5m, acoperite cu un material plastic mat, iar mâncarea era necorespunzătoare. Pe perioada arestului, reclamantul a fost mutat alături de persoane acuzate de cămătărie, șantaj și alte infracțiuni violente, întregul climat contribuind la tortura psihică. Starea de sănătate a reclamantului s-a înrăutățit, acesta acuzând dureri de cap, de spate, în zona colonului și a prostatei, amețeli și leșinuri.

În drept, reclamantul a invocat art. 1357 C.civ. referitor la răspunderea civilă delictuală pentru fapta proprie, art.1349 și art.1382 C.civ., precum și dispozițiile Ordinului nr. 433/2010 al Ministerului Justiției (art.1, art. 3, art.5). În același timp, s-a invocat art. 3 CEDO și jurisprudența Curții, raportul APADOR CH.

În probațiune, s-au atașat: raport Apador CH (f.8), solicitare IPJ și răspuns (f.9-12) , fiind solicitată proba cu martorul Uifălean Bogdan Vasile.

Pârâtul Inspectoratul de Poliție Județean Cluj a depus întâmpinare (f. 31), prin care a arătat, în esență, că singura opoziție pe care înțelege să o formuleze se referă la cuantumul exagerat al daunelor morale. În acest sens, pârâtul a făcut referiri la practica judiciară în materie, precum și la jurisprudența CEDO, care relevă, în opinia pârâtului, un cuantum de 275 Euro/lună de detenție. Pârâtul a descris încăperile în care a fost deținut reclamantul și celelalte condiții de detenție, precizând că O.M.J. nr. 433/C/2010 nu se aplică centrelor de reținere și arestare preventivă, ci penitenciarelor. Organizarea centrelor de reținere și arestare preventivă este reglementată de OMAI 988/2005. S-a opus obligării sale la plata cheltuielilor de judecată conform art. 454 C.pr.civ..

În drept: C.pr.civ., art. 1349 și urm. C.civ..

Pârâtul Statul Român- prin Ministerul Finanțelor Publice a depus întâmpinare (f. 34), invocând excepția lipsei calității procesuale pasive. În motivarea excepției, s-a arătat că, în temeiul art. 224 C.civ., răspunderea Statului este una subsidiară, iar conform art. 19 din Legea nr. 500/2002, rolul Ministerului Finanțelor Publice se limitează la a repartiza ordonatorilor principali de credite sumele alocate acestora de la bugetul de stat. Pe fond, a solicitat respingerea acțiunii, nefiind probată încălcarea normelor minime obligatorii privind condițiile de cazare ale persoanelor private de libertate, iar în subsidiar s-a solicitat diminuarea cuantumului daunelor pretinse.

În drept: C.pr.civ., Legea nr. 500/2002, Codul civil.

Pârâtul Inspectoratul General al Poliției Române a formulat întâmpinare (f.41), prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive, arătând că Centrul de Arestare Preventivă este în subordinea IPJ Cluj. În drept, a invocat art. 5, art.11 și art.12 din Legea nr. 218/2002. Având în vedere că acțiunea este întemeiată pe răspunderea pentru fapta proprie, pârâtul a arătat că, potrivit art. 222 C.civ., persoana juridică care are în subordine o altă persoană juridică nu răspunde pentru neexecutarea obligațiilor acesteia din urmă. Pe fondul cauzei, pârâtul a reiterat argumentele expuse de pârâtul I.P.J. Cluj. În continuare, a susținut că suma pretinsă de reclamant este exagerată.

Pârâtul Ministerul Afacerilor Interne a depus la dosarul cauzei întâmpinare (f.51), prin care a invocat excepția lipsei calității sale procesuale pasive, arătând că reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe răspunderea civilă delictuală pentru fapta proprie, iar pârâtul nu a săvârșit nicio faptă care să atragă răspunderea sa. În drept, a invocat art. 4 din O.G. nr.22/2002 și a arătat că centrele de reținere sunt structuri ale I.P.J.-urilor. Pe fondul cauzei, a solicitat reducerea cuantumului pretențiilor la suma de 7.500 lei, prin raportare la durata detenției și a criteriilor aplicate în jurisprudența CEDO. Cu privire la cheltuielile de judecată, a solicitat aplicarea art. 454 C.pr.civ. în privința sa.

Reclamantul a depus răspuns la întâmpinare (f. 59) și a solicitat respingerea excepțiilor și a celorlalte apărări ale pârâților, arătând, în esență, că toate instituțiile chemate în judecată sunt responsabile pentru condițiile de detenție. Cu privire la cuantumul daunelor morale, reclamantul a precizat că se consideră îndreptățit la acestea. Din moment ce nu există criterii obiective, exterioare prin care să poată fi cuantificate, pârâții nu pot aprecia dacă daunele sunt sau nu rezonabile.

La termenul de judecată din data de 05.07.2017, instanța a unit cu fondul excepțiile invocate.

La dosarul cauzei s-a depus dosarul medical al reclamantului (f.82-95).

La termenul de judecată din data de 11.10.2017, instanța a încuviințat proba cu martorul Chiorean Marcel. La termenul din 14.02.2018, s-a dispus înlocuirea martorului încuviințat cu martorii Negruț Voicu și Magier Dan Bogdan. Având în vedere că audierea acestora nu a fost posibilă, la termenul din data de 11.04.2018, reclamantul a arătat că înțelege să renunțe la proba testimonială. Instanța a acordat cuvântul pe fond și a reținut cauza în pronunțare.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt, reclamantul **Borș Uifălean Simion Toader** a fost deținut în Centrul de rețineră și arest preventiv din cadrul Inspectoratului de Poliție al Județului Cluj în perioada 17.04.2014 – 16.10.2014, din care în perioada 16.04.2014-23.04.2014 a fost repartizat pe secția B, camera 4, iar ulterior a fost mutat pe secția A, în camera nr.5. Conform răspunsului formulat de pârâțul Inspectoratul de Poliție Județean Cluj (f.12), camera 4 de pe secția B de deținere are o suprafață de 4,49 m², este dotată cu două paturi, iar în perioada încarcerării reclamantului, acesta s-a aflat singur sau împreună cu altă persoană privată de libertate. Camera nr. 5 de pe secția A are o suprafață de 11,31 m², este dotată cu trei paturi, iar în perioada încarcerării reclamantului, acesta s-a aflat singur sau împreună cu 1-2 persoane private de libertate. Aceste camere de deținere nu aveau ferestre către exterior, încălzirea se făcea prin intermediul unor conducte de apă, iar temperatura constantă era de 22-25 grade Celsius. Accesul la grupurile sanitare se făcea pe baza unei solicitări din partea persoanei arestate. Dreptul la plimbare zilnică era asigurat timp de o oră, iar persoanele încarcerate beneficiau de 3 mese/zi, mâncarea fiind asigurată de Penitenciarul Gherla, în baza unui contract care respecta prevederile legale în materie. Față de cele constatate, pârâțul Inspectoratul General al Poliției Române a concluzionat că, raportat la legislația în vigoare referitoare la modul de organizare și condițiile de detenție necesar a fi asigurate persoanelor private de libertate (HG nr. 1897/2006, Legea nr. 254/2006, Ordinul MJ nr. 2714/C/2008), Centrul de rețineră și arestare preventivă din cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Cluj nu îndeplinește condițiile în vederea funcționării într-un cadru legal.

Relativ la condițiile detenției, din raportul APADOR-CH din data de 25.09.2013, reies următoarele (f.8): Centrul de rețineră și arest preventiv Cluj dispune de 27 de camere de detenție, amplasate în sectoarele B și C. În sectorul A exista doar o cameră ocupată la momentul întocmirii raportului. Camerele de deținere nu erau prevăzute cu toalete proprii, existând doar două grupuri sanitare pe holurile arestului. Aceste grupuri sanitare erau insalubre, urât mirositoare, prevăzute cu WC-uri turcești și pline de rugină. Pentru a avea acces la aceste toalete, persoanele deținute trebuie să fie însoțite de angajații arestului. În camere, saltelele de pe paturi erau murdare și vechi, iar unele încăperi nu erau prevăzute cu surse de lumină artificială. Din același raport a mai rezultat că hrana era furnizată de Penitenciarul Gherla, iar masa se servea în camere. Arestații își puteau cumpăra săptămânal alimente, pe baza unei liste pe care o întocmeau, angajații arestului cumpărând produsele din comunitate.

Din dosarul medical al reclamantului a reieșit că, atât la încarcerarea acestuia, cât și la punerea sa în libertate, starea sa era normală din punct de vedere clinic (f.83 și urm.). În buletinul de analize din data de 16.04.2014 s-a consemnat un diagnostic de "agresiune", reclamantul prezentând o contuzie în zona cervico-dorsală, contractură musculară paravertebrală și o contuzie pe genunchiul drept.

În drept, conform art. 1357 C.civ., (1) Cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare.

Prin Ordinul nr. 433/C/2010 s-au aprobat Normele minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor private de libertate, din care relevante speței de față sunt următoarele:

Art. 1 alin. (1) - *Spațiile destinate cazării persoanelor private de libertate trebuie să respecte demnitatea umană și să întrunească standardele minime sanitare și de igienă, ținându-se cont de condițiile climatice și, în special, de suprafața de locuit, volumul de aer, iluminare, sursele de încălzire și ventilație. (2) - Camerele de cazare și celelalte încăperi destinate persoanelor private de libertate trebuie să dispună de iluminat natural, de instalațiile necesare asigurării iluminatului artificial și să fie dotate cu utilități igienico-sanitare și instalații de încălzire. (3) lit. a) - Camerele de cazare din penitenciarele existente trebuie să asigure cel puțin 4 metri pătrați (m²) pentru fiecare persoană privată de libertate, încadrată în regimul închis sau de maximă siguranță. (4) - Minorilor, tinerilor, persoanelor arestate preventiv, precum și persoanelor pentru care nu s-a stabilit regimul de executare le sunt aplicabile dispozițiile alin. (3) lit. a).*

Art. 3 - Ferestrele camerelor trebuie să fie suficient de mari, astfel încât persoanele private de libertate să poată citi la lumină naturală în condiții normale și să permită pătrunderea aerului proaspăt, iar lumina artificială trebuie să corespundă standardelor tehnice recunoscute în domeniu.

Art. 5 alin. (1) - Grupurile și instalațiile sanitare din camerele de deținere trebuie să asigure accesul permanent la apă potabilă și să permită fiecărei persoane private de libertate să își satisfacă nevoile fiziologice ori de câte ori este necesar, în condiții de igienă și intimitate. (2) - Grupurile sanitare se dotează cu instalații sanitare și se amenajează astfel încât să se asigure cel puțin o chiuvetă, un WC și un duș pentru maximum 10 persoane private de libertate. (3) - Amenajarea camerelor de deținere trebuie să asigure fiecărei persoane private de libertate condiții de folosire a surselor de apă curentă și a articolelor de toaletă pentru menținerea igienei.

Art. 6 alin. (1) - Instalația de iluminat din camerele de cazare pentru persoanele private de libertate se realizează astfel încât corpurile de iluminat să poată fi aprinse și stinse de către acestea. Art. 8, alin. (1) - Instalațiile de încălzire trebuie să asigure în perioada sezonului rece o temperatură de cel puțin 19 °C în camerele de cazare a persoanelor private de libertate și în spațiile destinate desfășurării diferitelor activități.

Totodată, instanța are în vedere că, potrivit prev. art. 4 din Legea nr. 254/2013, măsurile privative de libertate se execută în condiții care să asigure respectarea demnității umane. Conform art. 58 alin. 1 C.Civ. orice persoană are dreptul la sănătate, la integritate fizică și psihică, la demnitate. Art. 3 din CEDO prevede că nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.

În speță, din cuprinsul probatoriului administrat a reieșit, fără putință de tăgadă, că în perioada deținerii reclamantului în Centrul de reținere și arest preventiv din cadrul Inspectoratului de Poliție al Județului Cluj nu au fost respectate normele minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor private de libertate. De altfel, pârâtul Inspectoratul General al Poliției Române a recunoscut ca acest centru nu îndeplinește condițiile în vederea funcționării într-un cadru legal.

Cererea de chemare în judecată este întemeiată pe disp. art. 1349 și urm. C.Civ. În ceea ce privește existența faptei ilicite cauzatoare a unui prejudiciu cert în patrimoniul persoanei care solicită angajarea răspunderii civile delictuale, fapta ilicită constă în acțiunea sau inacțiunea care are ca rezultat încălcarea drepturilor subiective sau intereselor legitime ale unei persoane. Pentru a exista faptă ilicită, este necesar așadar, ca acțiunea sau inacțiunea să fie contrară ordinii sociale și reprobata de societate, să fie consecința unei comportări interzise sau contrare unei norme juridice.

Modalitatea în care s-a executat măsura lipșirii de libertate a reclamantului în Centrul de reținere și arest preventiv din cadrul Inspectoratului de Poliție al Județului Cluj, referitor la condițiile de detenție a lezat integritatea fizică, psihică, demnitatea reclamantului, încadrându-se astfel în sfera tratamentelor inumane și degradante.

Instanța observă că au existat anumite deficiențe majore în ceea ce privește condițiile din Centrul de reținere și arest preventiv: dependența de agenți pentru satisfacerea nevoilor fiziologice, în contextul insuficienței numărului de polițiști care asigurau escortarea arestaților, lipsa posibilității de aerisire a spațiului (decât de pe holul centrului), care se afla la demisolul clădirii, refularea frecventă a canalizării și mirosurile insuportabile, insuficiența aerului respirabil, inexistența unor aparate de ventilare, umiditatea ridicată, lipsa luminii naturale, igrasia, mușgaiul din pereți, spațiul restrâns al camerelor de detenție, încălzirea necorespunzătoare. În același timp, persoanele încarcerate nu aveau posibilitatea menținerii igienei proprii. Faptul că pe holuri erau amenajate grupuri sanitare la comun, care permiteau îmbăierea de două ori pe săptămână, reprezintă o încercare insuficientă de ameliorare a condițiilor de detenție, în lipsa unui duș obligatoriu în fiecare cameră de detenție. Este evident că s-a depășit nivelul inevitabil de suferință inerentă simplei lipșiri de libertate a unei persoane, fiind de natură să lezeze.

Pe cale de consecință, instanța va reține săvârșirea unei fapte ilicite prin nerespectarea normelor minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor private de libertate,

fapt ce a prejudiciat drepturile reclamantului, provocându-i suferințe fizice și psihice și lezându-i demnitatea.

În ceea ce privește *persoanele vinovate de săvârșirea faptei ilicite*, acestea trebuie să fie determinate prin raportare la excepțiile invocate.

Astfel, conform art. 107 alin. 1 din Legea nr. 254/2013, *centrele de reținere și arestare preventivă se organizează și funcționează în subordinea Ministerului Afacerilor Interne* și se înființează prin ordin al ministrului afacerilor interne. Alin. 2 prevede că *organizarea și funcționarea centrelor de reținere și arestare preventivă, precum și măsurile necesare pentru siguranța acestora se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului afacerilor interne*.

Conform art. 26, alin. 1, pct. 9 din Legea nr. 218/2002 *Poliția Română asigură paza și funcționarea, în condițiile legii, a locurilor de reținere și de arest preventiv organizate în cadrul unităților de poliție*. Potrivit art. 5 Poliția Română are următoarea structură organizatorică: *a) Inspectoratul General al Poliției Române; b) unități teritoriale aflate în subordinea Inspectoratului General al Poliției Române, Direcția generală de poliție a municipiului București și inspectoratele județene de poliție*.

Conform art. 7 din legea nr. 218/2002 *Inspectoratul General al Poliției Române este unitatea centrală a poliției, cu personalitate juridică și competență teritorială generală, care conduce, îndrumă și controlează activitatea unităților de poliție subordonate*.

În considerarea acestor prevederi legale, contrar susținerilor pârâților Ministerul Afacerilor Interne și Inspectoratul General al Poliției Române, aceștia au avut obligația de a lua măsuri pentru organizarea și funcționarea, în condițiile legii, a locurilor de reținere și de arest preventiv din cadrul unităților de poliție. Pe cale de consecință, în temeiul art. 36 C.pr.civ. **instanța va respinge, ca neîntemeiate, excepțiile lipsei calității procesuale pasive a pârâților Inspectoratul General al Poliției Române și Ministerul Afacerilor Interne**, invocate prin întâmpinare și va reține existența vinovăției pârâților pentru propria faptă - nerespectarea obligației de a asigura funcționarea, în condițiile legii, a locurilor de reținere și de arest preventiv organizate în cadrul unităților de poliție.

Obligația de a asigura respectarea demnității umane, satisfacerea standardelor minime sanitare și de igienă în cazul persoanelor private de libertate în cadrul Centrului de reținere și arest preventiv al Inspectoratului de Poliție al Județului Cluj a fost **în sarcina pârâților Inspectoratul de Poliție Județean Cluj, Inspectoratul General al Poliției Române, respectiv Ministerul Afacerilor Interne**, în considerarea prev. art. 107 alin. 1, alin. 2 din Legea nr. 254/2013 și art. 7, art. 26 alin. 1 pct. 9 din Legea nr. 218/2002. Inexistența fondurilor bugetare pentru asigurarea condițiilor minime de cazare a persoanelor private de libertate nu constituie un element care să înlăture caracterul culpabil al faptei, pârâții având obligația de a lua toate măsurile, inclusiv cele bugetare pentru asigurarea condițiilor minime de detenție. Proveniența fondurilor, modalitatea în care acestea sunt aprobate sau gestionate de instituțiile centrale sunt aspecte ce țin de raporturile specifice în care își desfășoară activitatea aceste instituții, și nu de dreptul reclamantului de a i se asigura condiții minime de cazare pe perioada detenției.

În ceea ce privește **excepția lipsei calității procesual pasive a pârâtului Statul Român**, prin Ministerul Finanțelor Publice instanța reține că acest pârât nu se face responsabil de fapta ilicită săvârșită de pârâții de rând 1-3, aceștia din urmă având în cauză calitate procesuală pasivă. Astfel devin incidente prev. art. 224, alin. 1 Cod Civ. potrivit căroră *dacă prin lege nu se dispune altfel, statul nu răspunde decât în mod subsidiar pentru obligațiile organelor, autorităților și instituțiilor publice, care sunt persoane juridice*. Având în vedere răspunderea subsidiară a statului și angajarea răspunderii civile în sarcina pârâților Inspectoratul de Poliție Județean Cluj, Inspectoratul General al Poliției Române și Ministerul Afacerilor Interne, instanța va admite această excepție și va respinge acțiunea formulată în contradictoriu cu acest pârât, ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

În ceea ce privește *cuantumul daunelor morale*, această problemă nu se reduce la cuantificarea economică a unor drepturi și valori nepatrimoniale, ci dimpotrivă, ea presupune o evaluare și o apreciere complexă a aspectelor în care vătămările produse se exteriorizează, putând fi supuse puterii de apreciere a instanței de judecată. Prejudiciul moral nu poate fi stabilit prin rigori abstracte stricte, din moment ce el diferă de la persoană la persoană, în funcție de circumstanțele concrete ale fiecărui caz. Repararea integrală a prejudiciului nu poate avea decât un caracter aproximativ, având în vedere natura neeconomică a acestor daune, imposibil de echivalat bănește.

În speță, reclamantul a solicitat suma de 90.000 lei cu titlu de daune morale. Chiar dacă prejudiciul moral nu poate fi evaluat pe baza unor criterii concrete, determinarea acestuia nu poate fi lăsată doar la aprecierea subiectivă a persoanei interesate. Acordarea prejudiciului moral semnifică o reparație morală de principiu, iar în lipsa unor criterii legale de determinare a cuantumului unor astfel de despăgubiri, practica judiciară a stabilit că despăgubirile morale nu trebuie să constituie un motiv de îmbogățire fără justă cauză. În aprecierea cuantumului daunelor morale literatura și practica de specialitate au în vedere importanța valorilor lezate, dar și persoana care suferă vătămarea. Deși o cuantificare exactă a prejudiciului moral suferit de reclamant nu este posibilă, despăgubirile acordate trebuie să fie proporționale cu prejudiciul care se impune a fi reparat.

Astfel, instanța ia în calcul suferința descrisă de reclamant, consecințele în plan psihic resimțite pe parcursul celor 6 luni de zile, afectarea demnității și onoarei sale, cât și a integrității fizice (cu excepția aspectelor nedovedite, respectiv comportamentul ofensator și agresiv al angajaților Centrului de detenție sau al celorlalte persoane private de libertate). Instanța apreciază că toate aceste aspecte trebuie să fie analizate din punctul de vedere al reclamantului și prin raportare la persoana sa, însă trebuie acordate în echitate, așa cum reiese și din jurisprudența constatată a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Prin stabilirea unor despăgubiri de 20.000 lei se va realiza o compensare bănească echitabilă a daunelor morale suportate pe durata încarcerării de 6 luni de zile.

Având în vedere regula de principiu că dreptul la reparație se naște din ziua cauzării prejudiciului, reclamantul este îndreptățit la plata dobânzii legale aferente sumei de 20.000 lei, de la data introducerii acțiunii, respectiv 01.03.2017 și până la plata efectivă a sumei datorate.

În temeiul prev. art. 452 și art. 453 alin. 1 C.pr.civ. instanța va respinge ca neîntemeiată solicitarea reclamantului de obligare a pârâților la plata cheltuielilor de judecată, având în vedere că acestea nu au fost justificate prin niciun înscris.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Statului Român- prin Ministerul Finanțelor publice, invocată prin întâmpinare.

Respinge ca neîntemeiată excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Inspectoratul General al Poliției Române, invocată prin întâmpinare.

Respinge ca neîntemeiată excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Ministerul Afacerilor Interne, invocată prin întâmpinare.

Respinge cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul Borș Uifălean Simion Toader, , cu domiciliul procesual ales la cab.av. Mladin Maria, din Cluj-Napoca, str. Anatole France nr.8, jud. Cluj, împotriva pârâtului *Statul Român- prin Ministerul Finanțelor Publice*, cu sediul procesual ales în Cluj-Napoca, str. Avram Iancu nr.19, jud.Cluj, ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Admite în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul Borș Uifălean Simion Toader, în contradictoriu cu pârâtii *Inspectoratul de Poliție Județean Cluj*, cu sediul în Cluj-Napoca, str. Traian nr. 27, jud. Cluj, *Inspectoratul General al Poliției Române*, cu sediul în str. Mihai Vodă nr.6, sector 5, București și *Ministerul Afacerilor Interne*, cu sediul în Piața Revoluției nr.1A, sector 1, București.

Obligă pârâții Inspectoratul de Poliție Județean Cluj, Inspectoratul General al Poliției Române și Ministerul Afacerilor Interne, în solidar, la plata către reclamant a sumei de 20.000 lei, cu titlul de daune morale.

Obligă pârâții Inspectoratul de Poliție Județean Cluj, Inspectoratul General al Poliției Române și Ministerul Afacerilor Interne, în solidar, la plata dobânzii legale aferente sumei de 20.000 lei, de la data de 01.03.2017 și până la achitarea integrală a sumei datorate.

Respinge cererea reclamantului de obligare a pârâților la plata cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare. Apelul se va depune la Judecătoria Cluj-Napoca.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 23.04.2018.

**PREȘEDINTE,
CODRUȚA CATARANCIUC**

**GREFIER,
MARIA MARIN**

Red, 04.06.2018

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO